

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILYРедкація: Адміністрація
Свобода
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
FAX: (201) 434-3036
YHC003 (201) 451-2200

PIK XCII

4.205.

ДЖЕРЗІ СІТІ | НЬО ЙОРК | П'ЯТНИЦЯ, 25-ГО ЖОВТНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 25, 1985

No. 205.

VOL XCII

КУППО ВИСЛАЛА ЛИСТА
ДО ПРЕЗИДЕНТА РЕГЕНА

(ПС КУППО). — Конференція Українських Політичних Партиї і Організацій дня 4-го жовтня ц.р., звернувшись листом до підписом її голови д-ра Зенона Горбачовського до президента Рональда Регена, щоб він вчасно зустріч з Михайлом Горбачовим у Женеві порушив також ряд справ, що торкаються важливих питань Східної Європи, а в тому числі й України.

Висловивши свою підтримку президенту Регену і його політиці "миру шляхом сили", наголосивши на ньому потреби мілітарної приготуваності Америки і її союзників, автори листа закликають підтримати правильність становища Америки по відношенню до питань роззброєння, до якого може прийти не шляхом пустих фраз Москви про її "добро волю" і "бажання миру", але шляхом закінчення стабільного миру та можливості кожної нашої перевірки дотримання угоди роззброєння на території договірних сторін.

У листі КУППО до Президента зокрема підкреслено, що під час дискусії з Горбачовим про встановлення т. зв. європейської вільної нуклеарної зони слід включити в неї також Україну, Білорусію і балтійські країни. Така постава американського уряду вразно виявляє, що ЗСА, а не СССР обороняють інтереси цих країн і їхніх народів.

Далі автори листа звертаються до Президента з проханням звернути увагу М. Горбачова на нестерпне

і постійне порушення Гельсінкських угод зі сторони СССР, як їх сінгатора, і вимагати від совєтського лідера, щоб ним репрезентований уряд поважав і виконував взяті на себе зобов'язання, а зокрема:

- Припинити переслідування громадян т. зв. "суверенної УРСР" за їх належність до Української Автокефальної Православної, Української Католицької та інших Церков в Україні;
- Припинити політику т. зв. "злиття націй" і русифікацію народів на території національних республік;
- Звільнити з ув'язнення і концтаборів "в'язнів совіти" і оборонців національних державних прав українського народу, які через довготривалу ув'язненість і брак лікарської допомоги вмирають в тюрмах і концтаборах;
- Припинити дискримінацію українців громадян т. зв. "суверенної УРСР" і члена-основника Об'єднаних Націй і дозволити їм, подібно, як жидам, відвідувати чи виїхати зі СССР до своїх рідних у країнах вільного світу.

При цьому автори листа прохают Президента, щоб він порушив також питання відкриття американського консульства в столиці України, Києві, що може бути корисним для налагодження зв'язку з допомогою України.

Лист КУППО закінчується висловами побажань успіху президенту Регену в його нелегкій місії для збереження миру у світі.

Округи Рочестеру, Ньюарку і
Твердого Вугілля відбудуть
організаційні наради

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Організаційний Відділ УН-Союзу повідомляє, що в суботу, 2-го і в неділю, 3-го листопада ц.р., у трьох округах УН-Союзу відбудуться організаційні наради.

Округа Рочестер, яку очолює головний радний Володимир Гавриляк, відбудуть наради в суботу, 2-го листопада, о год. 3:30 по полудні в залі Українського Народного Дому в Рочестері. Про організаційні справи і особі передконвенційну кампанію говоритиме головний радний В. Гавриляк.

Округ Ньюарк і Ньюарку матиме свої наради в суботу, 2-го листопада, о год. 4-й по-полудні в залі "Чорноморської Січі" в Ньюарку. Н. Дж. В нарадах візьмуть участь: Уляна Дячук, головний касир УНС, д-р Нестор Оленішук, головний конгрес, і Андрій Кейбіда, головний радний. Головою Округу є довготривалий діяч Юліан Баранюк.

Союзова Округа Твердо-

го Вугілля (Шамокін), яку очолює Тимко Бутрей, відбудуть організаційні наради в неділю, 3-го листопада в залі Скрафорд Мотелю в Говмтаві, Па. Наради почнуться о год. 2-й по полудні. В нарадах візьмуть участь головний організатор УНС Степан Гавриш.

Члени Екзекутиви, які будуть присутні на згаданих нарадах, інформуватимуть присутніх про загальну працю УН-Союзу в усіх його ділянках, а головне про висліді і успіхи передконвенційної осінньої кампанії, що почалася з днем 1-го жовтня ц.р. Метою цієї кампанії є придбати до кінця 1985 року 1,000 нових членів забезпечених на 5 мільйонів доларів.

Обов'язком членів Округних Управ, відділових урядовців та делегатів 30-ї Конвенції УНС є взяти участь у згаданих нарадах. До участі є запрошені теж усі члени місцевих відділів УНС.

В Оттаві відбувся симпозіум про
сучасну українську поезію

Оттава (І.О.). — Тут, у столиці Канади, відбувся в дні 4-6-го жовтня симпозіум про сучасну українську поезію.

Цю надзвичайну наукову конференцію спонзорувала Департамент модерних мов і літератур Оттавського університету, запросивши до участі відомих українських поетів, як теж і професорів-літературознавців не тільки з Канади й Америки, але й з Європи і навіть з Австралії. Промотором цього симпозіуму була Іри на Макарик, професор Оттавського університету в Англіїському департаменті, як теж і професори цього ж університету Андрій Донсков і Теофіл Кіс.

Симпозіум почався у п'ятницю, 4-го жовтня, в університетській аудиторії і його відкрив проф. Донсков в імені декана П'єра Лоберда. Вступне слово виголосила проф. Макарик, вітаю-

чи кількадесять учасників цього наукового збору, як теж і кількості учасників, які виповнили залу аудиторії.

Конференція мала назву "Поета традицією", вказуючи, що її темою є сучасна українська поезія, яка і в Україні, і на поселеннях знайшла нові форми вислову. Перший панель, що його очолював проф. Торонто-ського університету Данило Струк, був присвячений сучасній поезії в Україні. Професор Лондонського університету (Англія) Віктор Свобода говорив про еволюцію філософської думки в поезії Миколи Руденка. Професор Манітотського університету з Вінніпегу Ярослав Розумний розглянув "Золоті ворота" Миколи Вінграновського як кіно-поему. Професор Торонто-ського університету Борис Томсон доповідав про творчість Леоніда Кисельова російсь-

ДЕНЬ СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ

Президія Секретаріату СКВУ звернулася з проханням до всіх Владик Українських Церков, щоб першу неділю в листопаді прийняли як День спільної молитви за жертви голодоморного облогу московським комунізмом в Україні в 1932-33 роках.

В цьому 1985 році День спільної молитви припадає на неділю, 3-го листопада. Закликаємо українську громаду взяти масову участь у спільній молитві, згідно з зарядженням місцевих отців-парохів.

Днем 3-го листопада 1985 року започатковується звичай на майбутнє, щоб щорічно в першу неділю листопада спільно помолитись за спокій душ українців, замучених голодом, який заплямувала і жорстоко перевела комуністсько-московська окупаційна влада.

Президія Секретаріату СКВУ

10-го жовтня 1985 року

Вислали матеріали про Тисячоліття
історикам Східної Європи

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — З Канцелярії ФКУ в Гарвардському університеті вислали на доручення Всеукраїнського Комітету Тисячоліття Христеня Рус-України — Гарвардський проект, що його очолює д-р Степан Ворон, спеціальні посилки матеріалів на понад 200 дбайливо підібраних адрес американських науковців, це в більшості істориків Східної Європи.

У посилці є: лист, що його виготовив проф. Франко Сисин, співдиректор УНІГУ, три памфлети і три

летючки. Лист вказує на важливість Тисячоліття для українців в Україні та діаспори, описує Гарвардський Проект, інформує про серію публікацій ФКУ, про позицію українського співробітника в Кестон коледжі і наголосить на багатозначності листа Папи Івана Павла II до Блаженнішого Отця Йосифа Сліпого, який обговорює Тисячоліття.

Систематичну масову висилку матеріалів про Тисячоліття розпочато заходами ФКУ вже в першій половині цього року.

Вшановано польського
приятеля українців

Мадрид, Іспанія (ОУПС). — Юзеф Лободовський, визначний польський поет і журналіст, співробітник міністерства зовнішніх справ есхильного Уряду РП в Лондоні і редактор щомісячного огляду українського життя для цього міністерства, одержав грамоту подяки-признання від Української Могильнянської — УМ — МАН у окремій церемонії, що відбулася тут у четвер, 3-го жовтня.

Грамоту, разом з іншими матеріалами й виданнями про українське життя в діаспорі й під'ярмій України, вручив Ю. Лободовському проф. Ярослав Рудницький з Канади в часі свого перебування в Іспанії після Асамблеї УММАН і польсько-

го наукового конгресу в Лондоні у вересні 1985 року.

Щиро зацікавлений польсько-українською співпрацею на еміграції Ю. Лободовський обміняв спогади-згадки в еспанській пресі справу 1000-річчя Христеня України, не Росії, в 1988 році, справу трагічної смерті Василя Стуса, акцію Уряду УНР у 65-річчя свого існування в ескілі, а зокрема українсько-польською — Холодному, яку він знав у Варшаві ще перед Другою світовою війною.

В Нью Йорку відбулися
демонстрація і концерт

Нью Йорк. — В неділю, 6-го жовтня ц.р., тут відбулися демонстрація на просяву збройної боротьби українського народу проти гітлерівської Німеччини і комуністсько-московської Росії під проводом ген. Романа Шухевича-Чупринки і великий концерт української музики і пісні в Карнегі Голл, у

якому виступали крім Нью-Йоркської симфонічної оркестри під диригентурою Адриана Бриттана, також мішаний хор "Думка", диригент Семен Комірий, і оперні солісти Рената Бабак і Богдан Чаплинський.

Згідно з інформаціями організаторів в демонстрації взяло участь біля 5,000 учасників, а в концерті приблизно 2,000 осіб. Демонстрація розпочалася о год. 11:15 перед полуднем на площі Гаммершилд напроти головної квартири Об'єднаних Націй, у якій, як відомо, відбувається тепер сесія Генеральної асамблеї.

На тілі розвиненого великого синьо-жовтого транспаранту, що його держала молодь, маніфестацію започаткував короткий вступним словом член Світової і голова Крайової Управи СУМ д-р Аскольд Лозинський, вказавши на події під час Другої світової війни і українську визвольну війну на два фронти проти брентного німецького і червоного російського імперіалізмів. Інж. Петро Ганкевич відспівав американський національний гімн, а український гімн підхопили всі присутні. Підтак виступали інші українські і неукраїнські промовці.

Потім оформився довгий "Похід Волі", який пройшов Третьою асеною до 67-ої вулиці між Лексингтон і Парк авеню, де відбулося політичне віче з промова-

КОРОЛЬ ГУССЕЙН ЗАДОВОЛЕНИЙ
ВИСТУПОМ Ш. ПЕРЕЗА В ОН

Амман, Йорданія. — Йорданський король Гуссейн задоволений політичною промовою Шімона Переза, прем'єр-міністра ізраїльського уряду, виголошеної ним на сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй в Нью Йорку. "Виступ Ш. Переза створив атмосферу замирення і започаткування приязних відносин між Ізраїлем і поміркованими арабськими країнами", — заявив Гуссейн кореспонденту "Нью Йорк Таймсу" у спеціальному інтерв'ю.

Відповідаючи на запитання, як він уявляє собі роль Палестинської Визвольної Організації у мирних переговорах, особливо після останнього есхиденту захоплення палестинцями італійського пасажирського корабля "Ахілле Лявро" і вбивства американського громадянина Леона Клінгера, Гуссейн відповів, що існує домовленість між Йорданією і ПВО і формальний документ підписаний ним і Ясіром Арафатом 11-го лютого, цього року у справі спільного виступу, спільних переговорів про замирення на Близькому Сході, але якщо ПВО буде продовжувати свою терористичну діяльність то Йорданія буде домагатися ревізії цього договору, а він Гуссейн зрештє своє особисте відношення до цієї справи.

Торкуючись іншою справою, Гуссейн підтримує думку більшості держав світу, що Об'єднані Нації, зокрема її генеральний секретаріат, повинні зацікавитись міжнародну мирову конференцію, з участю зацікавлених подій на Близькому Сході держав з передумовою, що держави, які безпосередньо заторкнені — Ізраїль, Йорданія, Єгипет, Палестинська Визвольна Організація і Єднанні Стейти Америки — мали б право виключного голосу і встановили б саму програму конференції.

Король Гуссейн хвалив прем'єр-міністра Ш. Переза і називав його людиною, яка думає про майбутнє і не буде своєї політичної візи на теорії ненависті до інших арабських країн, з якими Ізраїлі прийде жити в майбутньому. "Він має візію правдивого політика", — заявив Гуссейн кореспонденту і це є запорукою, що дальший розвиток подій може піти в цілком іншому напрямку, якщо в Ізраїлі до влади не прийде знову люди крайніх поглядів.

Ш. Перез, який тепер бере участь у святковій сесії Генеральної асамблеї ОН в Нью Йорку разом з іншими головами держав і керівниками урядів, відбудув тут вміжчасі декілька корисних зустрічей, які також матимуть вплив на дальший перебіг розмов у справі конференції і есхентуального підписання мирового договору з Ізраїлем інших арабських держав.

МОСКВА Є ГОТОВА розпочати розміщення своєї космічної зброї, якщо не дійде до жадної домовленості із ЗСА про відмінування космосу. — заявили совєтські речники. Білий Дім, а зокрема офіційні особи в Пентагоні заявили, що Совєтський Союз вже давно розмістив свою космічну зброю і випробував її на штучних сателітах. Жертовно такого випробування чуть не став американський сателіт у 1984 році.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Фердинанд Маркос погодився, щоб американські спостережачі були присутніми під час парламентарних і президентських виборів в 1986 і 1987 роках. Сенатор Пол Лексолт, який недавно повернувся з Манілі, заявив, що Маркос взяв до уваги багато інших порад ЗСА, які він постепово впроваджує в життя.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІНДІЇ Раджів Ганді, який тепер перебуває в Нью Йорку і бере участь у святковій сесії Генеральної асамблеї ОН заявив, що лідери держав, які творять у світі два потужні блоки з центрами в Вашингтоні і Москві, взагалі не числяться з опінією держав неопределених. "Навіпаки, ми почуваємося тепер загроженими з обох сторін і нам грозить: вмишування у наші внутрішні справи, військова інтервенція, тиск, обмеження торговельних зв'язків тощо", — заявив Р. Ганді кореспондентам.

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ Рауль Альфонсін, есхективним зарядженням наказав заарештувати шістьох військовиків і шістьох цивільних запліднених у підготовці перевороту в країні при допомозі сили. Праві політичні партії і військові кола похвалялись тепер підпільну антиурядову діяльність. Від 17-го вересня дотепер в Аргентині відбуваються не тільки масові бурхливі демонстрації, але також вибухають бомби під урядовими будинками, зникають лідери політичних партій і, як висловився один речник уряду, який не бажав бути названим, "в повітрі висить загроза", яку не легко буде відвернути.

ЛІДЕР ХРИСТІАНСЬКОЇ міліції в Лівані розпочав серію переговорів із сирійськими урядовими чинниками. Елі Гобека, керівник найбільшої фракції, спочатку зустрінувся в Дамаску з першим заступником президента Абделем Галімом Каддамом, а потім розмовляв ще з іншими речниками сирійського уряду і представниками армії. Він має також заплановану зустріч з президентом Сирії Гафезом аль-Ассалом. Навіть під час розмов у Дамаску християнська і мусульманська міліції "обмінюються" час від часу артилерійським вогнем через так звану зелену лінію, яка ділить Бейрут на християнську і мусульманську частини.

ВСТУПНІ РОЗМОВИ виконуючого обов'язки прем'єр-міністра італійського уряду Беттіно Краксі з лідером республіканської партії і міністром оборони Джованні Спадаоліні, який фактично був причинником димії уряду, не дали сподіваних результатів. Краксі і Спадаоліні не змогли знайти спільної мови про справи закордонної політики. Обидві сторони заявили, що розмови будуть продовжуватися наступного тижня, бо тепер Б. Краксі, долучившись до голів інших держав світу, бере участь у святковій сесії Генеральної асамблеї ОН в Нью Йорку.

Р. РЕГЕН ВИСТУПИВ НА СЕСІЇ
ГЕНЕРАЛЬНОЇ АСАМБЛЕЇ ОН

Нью Йорк. — В середу, 23-го жовтня, президент Рональд Реген прибув до Нью Йорку на святкування 40-ї річниці Об'єднаних Націй. У четвер, 24-го жовтня, Р. Реген виступив на сесії Генеральної Асамблеї ОН з промовою, присвяченою американсько-совєтським відносинам і перспективам як на поліпшення цих відносин, так і на зменшення напруженості у світі.

У середу, в перший день перебування в Нью Йорку, в 7-й годині вечора Р. Реген влаштував урочисте прийняття в готелі "Валдорф Асторія", на якому були присутні лідери держав, що беруть участь в ювілейній сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, і виступив на бенкеті з промовою. "Єднанні Стейти Амери-

ки, — сказав Президент, — вірять в Об'єднані Нації і в те, що вони символізують. Іноді ми критикували ОН. Ми критикували її, коли відчували, що ця організація не робить того, що може і повинна робити. Часом ми були засмучені і заскочені діяльністю ОН. Але ми ніколи не переставали вірити в можливість Об'єднаних Націй. Ми завжди приймали ОН серйозно. Ми готові зробити все, щоб ОН виконала те, що може виконати: відстоювала свободу, захищала права кожної людини, сприяла економічному зростанню, провітало і виконанню міжнародних законів".

В Нью Йорку Р. Реген пробує до п'ятниці, 25-го жовтня.

Р. Реген прийняв
представника "Солідарності"

Вашингтон. — Президент Рональд Реген прийняв міжнародного представника забороненої в Польщі профспілки "Солідарність" Єжи Мілевського. Після цієї зустрічі був випущений комюнікат, в якому Президент ЗСА в досить делікатних висловах критикує переслідування вільнодумців у Польщі.

В комюнікаті Р. Реген сказав, що він сподіється на те, що оголошена в липні 1984 року в Польщі політична амністія стане "гігантським кроком на шляху національного примирення".

"На жаль, більшість повідомлень, що надійшли за останній час з Польщі, не можна вважати позитивними. Кількість ув'язнених за політичні погляди значно збільшилася", — сказав Реген.

Дещо злагіднений тон критики Регена відрізнявся від його попередніх виступів щодо становища в Польщі. В минулому році, наприклад, Президент різко висловлювався проти "підкорення" Польщі.

Один чиновник Адміністрації ЗСА заявив, що дещо злагіднений тон виступу Президента відбиває "клімат відносин між Сходом і Заходом" і свідчить про наміри Адміністрації не загострювати ситуацію напередодні виступу Президента на ювілейній сесії ОН і зустрічі на вершинах в Женеві. В комюнікаті нема ні однієї згадки про Совєтський Союз.

Інший чиновник Адміністрації, однак, настоє на тому, що комюнікат Регена демонструє його "моральні зобов'язання щодо вільних профспілок у Польщі" і визнає, що "становище з політичними правами людини в країні погіршилося".

Комюнікат, випущений після 10-хвилинної зустрічі з Є. Мілевським, не супроводжувався ніяким коментарем пресового центру Білого Дому. В комюнікаті говориться, що президент Реген вважає Мілевського "вдумливим і спостережачим" політичної ситуації в Польщі.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ЗСА повідомив, що наступного тижня у Вашингтоні зустрінуться представники ЗСА і СССР, щоб обговорити становище в країнах Центральної Америки і Караїбського моря. Вважають, що буде обговорено також становище в Нікарагуа і в Кубі. Американську делегацію очолить асистент державного секретаря ЗСА Елліотт Ейбрамс, а совєтську — працівник міністерства закордонних справ Владімір Казіміров. Переговори, які і попередні зустрічі представників двох держав щодо регіональних справ, ставлять за мету обмін думками, а не співробітництво.

НАПРИКІНЦІ МИНУЛОГО року ЗСА покинули одну з агенцій Об'єднаних Націй — ЮНЕСКО, протестуючи проти антиамериканських настроїв і дій цієї агенції. Однак американські громадяни і далі залишилися на працювати як канцелярійні сили. Під час недавніх нарад членів ЮНЕСКО було вирішено звільнити з праці всіх американців.

ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ вирішив, щоб у його Ювілейному 1986 році не вшанувати нікого наданням почесного докторату. Причину для такого рішення дала гостра дебата в колах професорів щодо надання почесного докторату президенту Рональду Регену. Хоч рішення це публічно не оголошено, але речник Гарвардського університету Дейвід Розен підтвердив, що воно було прийняте на закритій сесії Гарвардської корпорації, яка керує всіма справами університету. Д. Розен сказав, що корпорація не вказала причини такого кроку, небувалою в історії університету, і для всіх це є великою несподіванкою. Розен сказав також, що університет все ж таки запросив Р. Регена, щоб він у вересні 1986 року був головним промовцем під час відзначення 350-річчя цього найстаршого в Америці університету.

СТЕЙТОВА КОМІСІЯ в Олбані, Н. Й. схвалила зменшити на 30 відсотків кількість нових лікарів. Вступ лікарів із закордонними дипломами до різних стейтових медичних програм буде заборонений.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН позитивно оцінив виступ прем'єр-міністра ізраїльського уряду Шімона Переза на форумі Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй, у якому він намагався пояснити становище Ізраїля до цілого комплексу проблем на Близькому Сході, з окремим углядженням пільгованих переговорів з участю Ізраїля, Йорданії, Єгипту і Єднанні Стейтів Америки. Крім того Перез пропонував негайно припинити воєнний стан Ізраїля з Йорданією і підкреслив, що він особисто поїде до Йорданії на конференцію і є готовий говорити про справу миру з усіма сусідніми державами. Політична опозиція в Ізраїлі, зокрема коаліція Лікуд, критикувала Переза за його надто прихильне ставлення до Йорданських пропозицій.

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
 UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану ковертку з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Суспільна опіка і праця

Кажуть, що в капіталістичній і смеркочівній Америці застосовують засаду, «ніщо за ніщо». Але це не стосується діяльності харитативності, яка не рахує на відплату чи навіть на вдячність обдарованого. Америка є країною найбільшого числа мільйонерів, країною найвищого життєвого стандарту, найвищих робітничих пенсій і того добробуту, що його називають доказами є «супермаркети», переповнені всім крамом крамниці і мільйони автомобілів на шляхах, що придала назву країні, як «наїд на колесах». Але поруч із тим добробутом існують тисячі дуже бідних одиниць, існують старі і немічні, нездатні до заробіткової праці. Для таких покритих долею осіб державна (міська чи стоїтова) суспільна опіка це справне доброчинство, це єдина розв'язка беззглядної екзистенції. Допомога безробітним і суспільна опіка — «велфер» — це невід'ємні найкращі частини того суспільного законодавства в Америці, яке взяло початок у 30-тих роках, після «великої депресії», за урядування великого реформатора Френкліна Делано Рузвельта.

Але у кожній ділянці життя поруч із світлами є й тіні. Саме тепер переживаємо в Америці епідемію злочинства, яке невідоме в такій формі і таких розмірах в країнах Західної Європи. Раз-у-раз читаємо про ноторійних злочинців, які засідаються особливо на старих і немічних жінок, вбивають їх торбинки, зривають ланцюжки, брутально стягають перстені чи й убивають під час оглядування їхніх помешкань. І так само серед тих, які користаються з публічної суспільної опіки є не тільки люди дійсно потребуючі, а й спекулянти, які просто грабують місце чи стейт з грошей отримуваних з податків. Уже десять років тому незаміжня жінка, чи розведення з дітьми отримувала на кожну дитину по 75 доларів місячно з каси суспільної опіки. Були (і є) спекулянти, які вираховували, що варто мати п'ятеро дітей, щоб жити з тих грошей і не працювати. Є багато безробітних, які вираховують, що їм «не виплачується» працювати, бо краще діставати допомогу за безробіття. Такі обманці коштують країні мільйони доларів. Прикорочення отаких обманців дуже трудне й інколи просто неможливе, тим паче, що й адміністративний апарат насичений несовісними людьми ліво-ліберального світогляду, наставленого на творення з країни «велфер-держави». Проте перетягання струни мусить породжувати реакцію і таку реакцію переживає тепер стейт Нью Йорк.

У цьому році є в ньюйоркському стейті коло 220,000 осіб, що користаються з «велферу». Із них 20 до 25 відсотків здатні й охочі переходити із стану безробітних до армії працюючих. Губернатор Нью Йорку Квемо, хоч сам ліберальний демократ, який «принципово» є проти кари смерті навіть за вбивство поліціанта під час його служби і сприяє розводам та абортам за ліберальним принципом «право вибору», все ж виступив із добрим проектом в ділянці суспільної опіки: ті які користуються «велфером» і фізично здатні до праці, повинні віддаватися за отримувану суспільну опіку якоюсь примусовою працею або переходити вишкіл, що облегшить їм отримати працю й віддати ти міську чи стоїтову касу. Посадник Нью Йорку Едвард Кач у принципі підтримує цей проект губернатора. Він виявив, що вже тепер кругло 14,000 осіб, користувачів «велферу», працюють як службовики, сторожі чи пісальці, не будучи на листі постійних міських урядовців чи робітників. Примусовий вишкіл на різні практичні професії не гарантує отримання праці, але збільшує шанси. У проекті губернатора і заві ньюйоркського посадики нічого не говориться про перевірку картотек, хто властиво користується «велфером» — справедливо чи несправедливо і яким чином дістав оту опіку.

Наші українські люди ставилися завжди неохоче а то й насторожено супроти установи публічної суспільної опіки. Їхня особиста амбіція і гордість ніби не дозволяла їм користуватися тією суспільною опікою, яку утворювали з жебраниною. Підхід може на перших погляд похвальний, але нерозумний. Публічна суспільна опіка має за джерело податки, що їх всі ми платимо. І коли хтось дійсно немічний кволий нездатний працювати і потребує опіки, то повинен користати з цієї державної установи, бо вона йому належить. Українські люди не належать до категорії обманців, які спекулюють, щоб не працювати і мати «легкий хліб». І тому проект губернатора Квемо правильний, бо він звернений не проти потребуючих суспільної опіки, а проти спекулянтів і обманців, що шукають легкого хліба на кошт міста чи стейту.

Кожна одна організація працює справно так довго, як довго її члени мають голос у важливих рішеннях. Тоді вони відчувають, що вони є потрібними співтворцями діла й співвідповідальними за його виконання. Коли до управи відходять особи, які навіть у добрій вірі поступають після власних чи партійних ідей, вони руйнують організацію. Більшість членів знеохочено й зрезигновано відходить, а решта обоятнісір перестав цікавитися нею. І швидко на загальних зборах з'являються тільки сама управа. Така є доля більшості наших організацій. Для людей політики — це не трагедія, а велика проблема. Важним є, що на перші зареєстроване товариство й є голоси, а неактивність народу все можна викинути де-націоналізацією, збайдужінням, або зматеріалізованим.

Третє. Мала організація, член УККА, без огляду на кількість своїх членів, мала на підставі статуту два голоси, а чисельно мала два голоси на кожних сто членів. Річ ясна, що такий закон причинився до беззаконня. У погоні за голосами, народилися різного роду т.з. «набудови» й цілком непотрібні малі організації, підсилюючи тертя і ворожнечу. Наприклад, кілька десятків людей могло заснувати п'ять організацій і в цей спосіб збільшувати десять голосів для своєї партії і перемогти чотири сотні членів більшої організації «протівників». Диктатори Південної Америки могли б навчитися у

Б. Дурбак

ДУМКИ З НАГОДИ РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

IV.

нас багато трюків. Я не можу вийти з дива, як це творить під назвою репрезентатив українців в Америці вижджало 40 літ. Четверте. У нас немає надійної установи, яка безсторонньо займалася б становищем до всіх актуальних проблем і немає преси, яка також безсторонньо подавала б читачам дійсні факти. Такий стан дозволяє ширити дезінформативні вісті, поглиблюючи поділ у громаді, ставити політичні партії у злому світлі в очах загалу й підриває довіру людей до здібностей нашої системи керувати українським життям на еміграції.

Наша молодь виросла в системі, де одна людина — це один голос. Вона має право не погоджуватися, вона має право жалити зміни і має можливість прямивати їх осягнути. Засоби масової інформації допомагають їй зрозуміти різницю поглядів політичних партій і їх кандидатів перед виборами на місцевих та стейтових репрезентатив і федеральному Уряду. Коли захопить потреба важливіших змін, тоді впроваджують референдум, запитуючи що громадяни про це думають і вислід референдум стає законом. У демократичній системі західного світу є не до подумання, щоб неза-

доволені з референдум творили другий уряд, другу паралельну установу. У випадку серйозних непорозумінь, або спроби зловживання влади, на сторожі конституції і правоподатку стоїть Верховний суд, якому підпорядковується навіть президент держави. Який образ українського громадянсько-політичного життя має наша молодь, порівнюючи його з американським, канадським чи англійським громадянсько-політичним життям?

Старше передвоєне покоління живе спогадами міжвоєнних відносин, головню під польською окупацією. Молодше покоління, яке активно переживало останню війну й має вже свої діти, які України не бачили, мусить започаткувати уздовження відносин. Не легко є направити сороклітний період помилок, але за десять чи п'ятнадцять літ багато з нас не буде між живими, отже тепер є нагода збудити патріотизм мовчазної більшості приспаних апатією і зневірою та притягнути її назад до участі в українському житті. Закризування на еміграційна громада відгукнеться і на матеріальні потреби. Я не вірю, що наша громада здеаціоналізується і збайдужіла. Вона тільки мовчить і чекає здоро-

„Для нашого народу мобілізуємо наші сили“

(Слово президента УАКРади д-ра І. Флеса, виголошене на конвенційному бенкеті у Філадельфії, в суботу, 19-го жовтня 1985 року).

Сьогодні надворі холодно, і не тільки надворі! Ще холодніше у багатьох садибах, а вже найхолодніше в багатьох душах, які, як каже наша пісня про червону каліну, що вона похилилася, бо щось наша слава Україна зажурилася. Так, наша слава Україна зажурилася. І не тільки зажурилася. Недоволені з України в Головному канцелярії Українського Народного Союзу народжену в Америці молоду людину, яка тільки повернулася з відвідин в Україні.

— Як там в Україні? — питаю.

— Дуже сумно, — відповідає вона.

Тут не час і не місце поговорити весь сум і все горе, що його спостерігав молодий турист на нашій рідній не своїй землі.

Але, пані і панове, вислухаймо тієї розповіді, що говорить наш народ, а зокрема що говорять наші рідні дисиденти. І тоді пригадаймо, що нам вільним українцям в Америці радили, та й не тільки радили, але й вимагали робити.

Про Леоніда Площу, який ледве живим виживав з психікою, казали, майже вкиснували бо він «комуніст».

Валентина Мороза, який своєю поведінкою найбільше зрушив дисидентський рух, намовляли, щоб він намовляв інших бити вікна у своїх установах.

А генерала Петра Григоренка, який чи не найбільше дошкудив Брежнєву, — застерігали, щоб він не писав, а собаки гризуть наших телет.

Але все це людське. Наша українська громада в Америці має 100 років історії. Ми маємо багато дечим похвалитися, хоча не бракує і такого, що нам каже закрити очі, бо ми люди.

Так само і цей останній випадок, що після сорока років найбільше творчого зусилля в користь і на добро нашого українського народу, приніс нам стільки тривоги і страху, не є для нас смертельним. Ми ж і самі люди, ця сама українська мати нас породила і виховала, ці самі вороги саджали на палі та морили в сінях наших батьків! А щодо нашого народу на рідній і все ще не своїй землі ми маємо неперерешену науку наших батьків і дідів.

Що ж це може бути більше промисливця, як надрукований у „Свободі“ вже у 1896 році вірши:

„Лід землею я працюю,
 Гріб собі копаю,
 Щоб вам хату збудувати
 У відному краю“

І будували ті хати! Лемківцями, Карпатцями України, опісля Галичина. А побудувавши хати, почали будувати церкви, народні доми, читальні „Просвіти“.

Навряд чи є в Західній Україні така місцевість, в якій не було б сліду американського долара, на якого так важко треба було тоді працювати.

Після того прийшла Перша світова війна і це не був припадок, що президент Вілсон у 1917 році проголосив у шлій Америці Український День — Ukrainian Tag Day.

А в самій Америці погляньте: наші школи, наші церкви, наші підприємства, а від Другої світової війни сотні наших найбільш кваліфікованих професіоналів.

Нашу мету в Америці дуже мудро і корисно з'ясували вже наші попередники: мобілізувати всі наші сили і ресурси, щоб допомогти нашому народові жити вільним життям на рідній землі. Щоб цього добитися, ми самі між собою можемо бути противниками, але, не дай Боже, ворогами, не дай Боже, щоб ми вважали самі себе ворогами під політичним, релігійним, етнографічним, чи будь-яким іншим оглядом. Боже, нас від того сохрани!

Ми ніколи не починали ворожнечі внутрі нашої громади. Ми ніколи не пробували ділити наших громадян на кращих та гірших українців. Ми ніколи не можемо погодитися з поглядами того політичного середовища, що тільки їхні послухи, а часто і стероризовані, однодумці і патріотики нашого народу. Ми ніколи не заперечуємо права УККА репрезентувати тих, кого він об'єднує, тобто організації та членство Українського Визвольного Фронту. А цей УККА, тобто Визвольний Фронт, відмовляє — заперечує нашій Координаційній Раді право репрезентувати всіх тих, кого ми об'єднуємо.

Ми впевнені в тому, що кожний український, кожна їх група, кожна організація, чи партія може своїм способом, своїм обранням шляхом більше чи менше успішним допомагати нашому народові здобути волю і незалежність. Ми віримо, що всі українці, за винятком ворожих вислужників — вислужників комуністичної Москви — хочуть і можуть допомогти своєму народові стати вільним господарем своєї рідної землі. І саме тому, що нам, вільним українцям, готовим віддати свій труд для визволення України, пробувало одно політичне середовище накинати свою волю, ми були змушені стати в обороні вільної демократичної української громади. Ми не могли дозволити цьому середовищу бачити ворога в рідному братові, ми мусили стати в обороні свободи думки, толеран-

(Закінчення на стор. 3)

Олександр Луцький

НАПЕРЕДОДНІ 13-ГО БАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ЗСА

Інтерв'ю із головою СУЖА ред. Ольгою Кузьмович та головою ФК СФУЖО Марією Харною.

В тексті питання й відповіді уживається в скороченні: П. (питання), В. (відповіді, О.К. (Ольга Кузьмович) та М.Х. (Марія Харина).

В першу чергу зібрати українську молодь, а зокрема дівчат, щоб репрезентували поодинокі українські часописи, журнали, бюлетені, тощо, перевести конкурс на вибір кралі і двох князівен Української Преси та, очевидно, сподіюємося придбати потрібні фонди на видання СФУЖО „Українка в світі“ та журналістичні додатки СФУЖО.

П.: — Як, а чи взагалі є яке можливе, пов'язання чи порівняння до балів преси, що відбувалися на рідних землях у Львові?

В.О.К.: — З передвоєнних років пригадує собі лише один Бал преси у Львові. Він був дуже репрезентативний, але це була імпреза для старшого громадянства і на ній молоді майже не бачилося. Не було також ніяких конкурсів чи пропаганди української преси.

В.М.Х.: — Власнотворучи Перший та пізніші Балі Української преси ми пішли за традицією балів преси на рідних землях, у Львові, а звідси на еміграції вони

мають дещо відмінний характер.

П.: — Чи число цьогорічного Балю преси „13-й Бал преси“ вважаєте „шасливим“ чи до числа „13-й“ ставитеся із пересудом за „староукраїнськими забобонами“?

В.О.К.: — Так, я взагалі підпадаю під вплив різних „забобонів“, тому й ставлюсь до 13-го Балю преси з певним острахом і пересудом.

В.М.Х.: — Ми не дуже журимося тим, що цьогорічний Бал преси є „13-й“, бо ж це так на черзі, а хоч і „13-й“, віримо, що пройде із повним успіхом, як і його попередники.

П.: — Як ви оцінюєте на підставі досвіду із попередніх Балів преси працю і завдання балевого конкурсового журі? Чи існує який вигодовлений і узгоджений правильний балевого журі або бодай яке загальне накреслення критеріїв, якими конкурсове журі руководитися чи повинно руководитися у своїх оцінках при

мають дещо відмінний характер.

були відгуків не дуже прихильних, як писав наш приятель, гуморист Анатолій Галан: „А часом і по хвостові достигаєш Дончуков!“ Правда, напочатку не легко знаходити читачів, але пізніше було дуже цікаво й вартісно тримати особистий зв'язок з ними.

Так проходило життя в корисній і пресній для нас обох праці, з короткими заслуженими відпочинками.

Пізно у 1973 році мені стала докучати катаракта на обр очі і фактично, перевершивши мій рік, сказав, що одно око можна оперувати, коли я хочу. Порадившись, мій з Зосимом вирішили, що після того, як написаний уже, твір здамо до фабрики „Оффсету“, трохи відпочинемо на березі Атлантики, у Вайлдвуді, а в кінці липня письменник планував поїхати до Каліфорнії на тиждень. Там один з читачів старшого віку просив, щоб Дончук написав книжку — його життєпис, він пояснював, що за своє дуже довге життя багато пережив і бачив вартісного, тож хотів би, аби це минуло передати у спогадах майбутнім поколінням.

Письменник обіцяв приїхати до нього на тиждень, з його розповіді зробити нотатки, а дома їх опрацювати. Планувалося, що після чоловічого повернення з Каліфорнії, я перебуваю операцію ока, призначену на 15-те серпня, а він, опрацюючи відома нотатки, зроблені у Каліфорнії, буде мною опікуватися поки опероване око не загоїться. Та не так сталося, як гадалося...

У половині липня ми, як звичайно майже кожного літа, поїхали до Вайлдвуду, примістившись у відлі п-ва Никоровичів, де завжди була пресина товариська атмосфера. У великій мірі цьому сприяли представники трьох поколінь родини Никоровичів: господариня п-ні Артимізія Никорович, її мама, св. п. Марія Заборська та молода дочка п-ви Никоровичів Оксана, яка захоплювала гостей українців говорити своєю мовою.

Гарантиєю спокійного відпочинку в будинку п-ви Никоровичів було те, що у просторій кухні, де часто разом господарило кілька жінок, ніколи не було чути жадних сварок, пліток чи різних непорозумінь. Було мирне співжиття...

Одного ранку, коли я готувала сніданок, у кухню зайшла „новенька“ гостя, яка приїхала напередодні, відрекомендувала себе Ніною, а прізвища я не дочула. Коли вона дізналася хто я, то голосно гукнула: „Петре, тут

письменник Дончук з дружиною!“ Майже в той самий час до кухні ввійшли з різних дверей Зосим і Нінина чоловік. То був багатовідомий, громадський діяч — Петро Байбак. З Дончуком вони привіталися, як давні приятелі, хоч перед тим не було у них нагоди зустрітись.

Пан Петро Байбак виявився дуже товариською веселою людиною. Він чудово декламував різні жарті. Також був цікавим співрозмовником з яким було пріємно говорити. Взагалі в товаристві був незамінним. Прекрасно ми провели той час і наша приятелька Тетяна Цимбал, удова відомого мистця-малюра Віктора Цимбала, мені сказала, що ніколи ще не бачила п. Зосима таким веселим. Пригадую і такі, як мені тепер здається, досить дивні явища.

Я, як кажу „сухопутня“, до води не звикла і боялася ходити у воду далеко від берега, то й хлюпалася на мілководді, де, як у нас казали, „курші по коліна“. Мій Зосим виріс біля ставка, добре плавав і любив заходити досить далеко, де бувають великі хвилі. Я за нього турбувалася і просила не йти дуже далеко від берега. Цього ж літа я особливу за нього боялася; тож, не довіряючи, що він мене послухає, брала його за руку і йшла з ним. Зосим питає: „Чого ти йдеш, ти ж боїшся?“ Я відповідала: „Боюся, але хочу бути з тобою...“

Одного дня ми з чоловіком лежали під парасолею, побачили я недалеко знайомих і пішла до них поговорити. Коли я повернулася, то в холодку Зосима не було. Сама не розумію, чому я тоді дуже злякалася, побігла до берега, а його у воді не видно, та ще та клята катаракта не дає далеко бачити. Бігаю я і не знаю що робити, чи кликати берегову варту?.. Ратом чую за собою жартливий голос: „Ти що, шукаєш мого трупа?“ Я висварила Зосима за такий дурний жарт, але особливого значення тому не придала. Тепер же, згадуючи, думаю, може у нас обох було передчуття страшної трагедії, яка до нас наближалася?..

Але все йде, все минає... Минав наш безтурботний відпочинок.

(Закінчення буде).

Лариса Дончук

ПОДорожуючи думками В МИНУЛЕ...

Тут приємні спогади затьмарюються сумними: трое письменників: Я. Острок, В. Гайдарівський та Д. Дончук приятелювали і так судили доля, що вони відійшли у вічність скоро одне за одним: Василь Гайдарівський попросився з життям у листопаді 1972 року, Ярослав Острок, після тяжкої хвороби, пішов за ним у 1973, а Зосим Дончук несподівано залишив мене в серпні 1974 року...

Та повертаюся думками до нашого приїзду до „Міста Братньої Любви“, тут уже мусило починатися наше щоденне трудове життя, яке для нас із Зосимом ніколи не було нудним буденним, а завжди заповнене цікавим змістом.

Хоч чоловік мій працював фізично-тяжко на фабриці яку українцями назвали „Спрінгфільд“, там виробляли для авт. але він ніколи не нарікав на це, а сприймав, як необхідне. Містилася ця фабрика в Честері Зосим мусів виїжджати з дому о 6-й годині ранку і повертатися о 6-й вечері. Авта у нас не було, тож їздив міським транспортом, кілька разів пересідаючи. Там же на праці, під час перерв, він умудрявся робити нотатки до своїх творів, бо, працюючи руками, у письменника снувалося в голові різні сюжети, події, які він занотовував, щоб дома опрацювати й видрукувати на машині. Друкування вже стало моїм обов'язком.

Світлим подіями в нашому житті було писання й видавання книжок, яких за 13 років нашого спільного життя було видано 11...

Багато присмисли приносили листи від читачів. Іноді

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТНУ.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на викилки домі.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймає тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттен: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375
New York, N.Y. 10020

ТОРОНТСЬКА ОКРУГА УНСОЮЗУ

владарує

СОЮЗОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

У РОЦІ ВІДЗНАЧЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

В СУБОТУ, 16-го ЛИСТОПАДА 1985 РОКУ

Початок о 7:30 вечора

в просторій залі

ПАРАФІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

515 BROADVIEW AVENUE, TORONTO EAST

До танцю приграватиме добрий оркестр „ЯВОРИ“

Смачний буфет

Просимо чисельно взяти участь

ВИБІР КОНТЕСТАНТОК ОКРУГИ

Приємна атмосфера

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

ДРУГА ЛИСТРА ПОЖЕРТВ

НА ХОР „ДУМКА“ І ПОДЯКА

Український Хор „Думка“ виїжджає до Європи при кінці жовтня ц. р. (8 концертів в десяти днях в Англії, Німеччині, Франції й Австрії). Турне вжито з великими труднощами й коштом, які в першу чергу покривають самі хористи. На наше прохання допомогти нам фінансово відгукнулися вже наші давні члени установи й поодинокі громадяни. Вони дали доказ свого патріотизму та зрозуміння значення українського хорового мистецтва, особливо на еміграції. Всім нашим Шановним Жертводавцям складаємо нашу щирю подяку. Рівночасно просимо всіх, хто бажав би нам допомогти, зложити свій донат на конто, або на збіркову листу членів нашого Хору. Всі пожертви можна відігнати від податку, як дати на т. зв. „такс екземп“ організацію. (Число Такс Екз. ЕХ — 156974). Наступна листа жертводавців теж появиться в пресі.

Нашими членами фінансаторами стали:

О-р Ірена Гребеняк — зложила в її св. п.
Батька, кол. члена Хору „Думка“ \$1,200.00
Український Народний Союз \$1,000.00
Федеральна Кредитова Кооп. „Самоміч“ \$1,000.00
Український Спортивний Клуб, Н. Й. \$1,000.00

Складаючи суму дол. 500.00 нашими членами

добродійними стали:

о. шамбелан Емільян Шараневич — концерт коляда в Гемс-тед, Осип і Анна Каліновичі, Ярослав і Ірена Куровицькі, Ярослав Лещинський, д-р Ірена і Ярослав Мошук, Д. і Іва. Вайн-трауб, Оліпін Гельбінг, Іван Пригода, Український Братський Союз.

По 300.00 дол. — Мирослав і Зеня Кулиничі, Ігор Маланчук, Дора і Володимир Сторожинські.

По 250.00 дол. — д-р Роман і Анна Алісевичі, д-р Віталій Богданів.

По 200.00 дол. — д-р Володимир і Дарія Гойдиші, Гонідей Інн оф Сомервілл, Орест Наливайко.

По 150.00 дол. — Воллей Уніформ енд Лінен, Іван Кріп (не-принятний вигреш — телевізор), д-р Андрій і Тетяна Тершаковець.

125.00 дол. — Іван Макал.

По 100.00 дол. — „Арка“ Інк. — Книгарня, д-р А. Е. Баран, Я. Білик, Б. Гаврилюк, Б. Глушескі, Л. Гончарів, В. Гри-щук, О. Гелемей, В. Гембара, І. Л. Декайло, І. Дмитрик, С. Дудяк, „Дніпро“ — Ньюарк, В. Катинський, Б. С. Ко-марницькі, І. С. Копко, М. В. Кулинич, М. Кулинич, д-р Л. Р. Кузьмак, Е. Лапчак, Панство С. Літлоу, О. Ляхович, Н. Мандрусак, Б. Матіаска, д-р С. Мікулескі, О. На-писник, Ю. Пастернак, В. А. Петришин, В. І. Попівко, В. А. Пушка, Радович Асс. Інк., О. Салка і Д. Кекіш, д-р О. В. Тершаковець, Василь Тершаковець, Н. Угера, Україн-ський Народний Союз — Вілдіп 327, Р. Федорів, д-р Б. Б. Худко, д-р Г. Чолган, д-р Б. і д-р С. Шебунчак, А. В. Шу-мейко, д-р Л. М. Явний.

По 80.00 дол. — Андрій Прадичук.

По 75.00 дол. — Ф. Пінзак, о. І. Сідун.

По 50.00 дол. — І. Бабанський, д-р О. З. Баран, І. Березовський, д-р М. М. Бих, Т. Бітмор, І. Брикочі, П. Буняк (Спар-кес Фрейм енд Фронтед), М. Бойчук, Л. В. Волінець, д-р С. Ворох, Ф. В. Гевко, Н. Гордєвський, д-р Р. Граб, В. Гуль, Л. Гуменюк, Де Брагга енд Спіттер, Р. В. Десініні, Б. Х. Желецькі, М. Заліпський, В. Кий, д-р В. Я. Кіналь, П. Кліман, Н. Кліш, д-р В. Кмічківський, д-р Д. Кострубяк, д-р Кравчук і д-р Я. Дудик, О. Кудрик, В. О. Лев, А. Леван-довський, А. Ляхович, С. Макаренко, В. І. Медуха, О. Д. Мостовий, Ада. фірма Піто, Олесницький, Турецкий, д-р М. П. Прокоп, О. В. Роговський, д-р Р. Рожанковський, Р. і М. Савицькі, О. Савків, Г. А. Ф. Сімо Інк., Сімон Дентал Студіо, д-р О. Сливка, А. Е. Смаль енд Ко, Ф. Сова, Р. Со-невіцький, І. Н. Тершаковець, В. Шекерінець, І. П. Ша-фаровський, П. Шуган, д-р М. Ярославська, 2-й Вілдіп Оборони Лемківщини.

По 45.00 дол. — І. Д. Витвицький.

По 40.00 дол. — Е. Б. Змії, П. Пециль.

По 35.00 дол. — З. Р. Береза, В. Гнатів, Р. Річак Ріал Естейт, К. О. Стівенс, К. Ю. Сумик.

По 30.00 дол. — Р. Боднар, Г. Мурін, А. Рудик, В. О. Селєзнь, П. Шайда, В. П. Шланцінський, Я. Ярославич.

По 25.00 дол. — В. Базилевський, Л. Бугай, д-р С. Ю. Бере-ницькі, І. С. Винник, д-р С. Войтович, Р. Гаврилюк, Д. Горбатий, „Говерла“ — Крамниця, В. Гунчак, д-р Ю. Гутник, д-р Ю. Демидович, „Дністер“ — Ріал Естейт, І. Жипа, Л. Зелик, Б. Кекіш, д-р Ю. Кігач, В. Козіцький, д-р Я. Колибабук, Т. Л. Крупа, М. Кузів, Б. Курчак, д-р Ю. В. Кушнір, М. Менішківська, О. В. Мисків, Б. М. Мізак, д-р Я. Музичка, д-р С. І. Нічай, д-р Б. Т. Новаківський, Олімпік Компютер Маркет, д-р Ю. Орішківський, Ю. Осадца, Ю. І. Охримович, А. Пеленський, С. Рудик, С. А. Секрета, д-р І. В. Серант, А. Е. Смаль, А. І. Соломон, д-р Я. В. Станішчак, А. Стахів, О. Стеранка, М. Стефа-нишин, В. Сушків, Твін-Бей Вілледж Інк, К. Фріц, І. Хо-мин, Г. Оганєсінні, Я. О. Гордєвський, Л. Жипа.

По 20.00 дол. — А. Антипенко, Л. Арвін, П. Баган, У. Богаче-вська, Б. Бузан, С. Василічко, Вестчестер Ресторант Корп., д-р Г. Врецьона, Е. Вовчук, д-р О. Гаврилюк, О. Гаврилюк, Р. Глушко, В. Голєв, Т. Гусак, д-р Р. Гар-бовський, Е. Н. Дубик, Я. Івасечко, М. Карпівич, М. Кло-фас, д-р Л. Кмета, І. Коваль, Ч. Коваль, Ю. Коваль, У. Ко-зак, Е. Л. Корсун, І. Кравців, Микола Кулинич, П. Кули-нич, О. Лещенко, К. Лібюц, д-р І. Макаревич, М. Марко, О. Ю. Менішківський, д-р О. Р. Мороз, Д. Мотрук, І. Назарке-вич, д-р Я. Орішківський, д-р Р. Л. Орішківський, В. Пелі-ванський, Б. С. Пузік, д-р Х. Пунді, М. Рудик, П. Русинко, О. В. Савицький, В. Сварак, Алі Сер, Д. Спо-бодя, О. Сімолянський, А. Стахів, М. Стек, І. Сумик, д-р М. Фішер-Сліж, Г. Цейбі, д-р Т. Шегедін, П. Шафа-ровський, М. Шлітко, В. Шумилович, В. Шур, М. Юзєнів, М. Якубовський, М. Яшук.

З пожертв менше як 20.00 дол. зібрано 1,050.00 дол.

В. М.Х. — Члени журі

кожного Балю преси були підібрані Діловим коміте-том балю із мистецького, журналістичного і літерату-рного світу. Останньо запро-шувало до журі також колишню попередню Кра-лю балю. Конкурс журі все брало до уваги не лише зовнішній вигляд і красу кандидатки, але також її загальну інтелігенцію, зна-ння з ділянки Українознав-ства, активність у молоде-чих чи студентських органі-заціях, окремі зацікавлення, вигляд кандидатки й її по-ва на самому балі, обзна-ність кандидатки із загаль-ною українською пресою, а зокрема тою, яку вона репре-зентує. Окремого прави-льника для журі не встано-влено, але прелімінарі ін-формації та критерії у оцін-ках журі все подається. Журі висказує свої оцінки на підставі т. зв. „пунктів“ за кожну ділянку в тайному голосуванні. Тому я вірю, що вибір був завжди спра-ведливий, дарма, що деякі кандидатки на кралю і кня-зівен, чи то може їхні батьки) були вибором не-доволени. — Ми особливо кладемо натиск на те, щоб розмови журі із кандидат-ками в ніякому випадку не були якимось іспитами та не відстрашували наших молодих дівчат брати уч-асть у цьому балі, репре-зентуючи українську пресу.

П.: — Як вам відомо, вибрані кралі, королівни, чи як їх зовуть „Міс“, буд-ьякими американськими контекстами чи конкурсами, користуються різними при-вілеями і дані американські установи дають своїм виб-раним кралям змогу брати участь у різних публічних виступах, відвідувати різних державних чи інших дос-тойників тощо. — А як ця справа маєстись із вибрани-ми кралями нашої українсь-кої преси?

В. О.К. — Наші „кралі“ чи „Міс“ були не раз про-шені брати участь в різних публічних імпрезах, а завж-

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВЕ У НАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

UFJ Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

УКРАЇНЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
у США

ПОЖЕРТВ НА УВАН у США

Подаємо список жертводавців, які вплатили членські внески та пожертви для Академії від 1 березня 1985 р. до 1-го листопада 1985 року.

2,000.00 дол. — Л. Романюк (за заповітом).

По 1,000.00 дол. — І. Козачок, Український Народний Со-юз.

690.00 дол. — О. Радич.

500.00 дол. — Л. Бризгун (за заповітом).

300.00 дол. — Асоціація Українців, Вашингтон, Д. К.

270.00 дол. — Д. Лепкий.

По 200.00 дол. — В. Сіманцев, А. Скоп.

По 150.00 дол. — І. Корвицький, М. Прокоп.

130.00 дол. В. Бородайко.

По 100.00 дол. — Х. Блаженко, Я. Гурський, М. Демидчук, Чучман, Е. Жарський, К. Кебало, О. Олійник, Р. та Я. Процюк.

По 80.00 дол. — А. Адамович, І. Решетар.

75.00 дол. — Українська Федеральна Кредитівка (Клів-ленд).

По 50.00 дол. — Д. Мірчук, В. Семенина, Т. Шегедін, Т. Цюцюра, Українська Медична Асоціація (Нова Англія), Укра-їнська Федеральна Кредитівка (Балтимор).

По 40.00 дол. — Ю. Буряківський, Н. Головоко, Ю. Луцький, Е. Нолден, С. Рапавий, В. Рудко.

32.50 дол. — Арка Ко.

32.50 дол. — В. Ірклівський.

30.00 дол. — Г. Білоус.

По 25.00 дол. — І. та О. Панчак, В. Соколовський, Й. Ян-кевич.

По 20.00 дол. — Р. Воронка, Д. Дмитренко, В. Захвалін-ська, В. Кнос, М. Костирко, В. Кулик, П. Почтар, Н. Світлична, О. Хомяк.

По 15.00 дол. — Ф. Капуста, С. Сахарик, В. Сердюк, Ф. Си-син.

12.50 дол. — В. Ревуцький.

По 10.00 дол. — М. Дигдалевич, П. Кутний, Р. Легедза, Т. Сенковський.

5.00 дол. — П. Панків.

3.50 дол. — Г. Царинник.

На ВШАНУВАННЯ СВИТЛОЇ ПАМ'ЯТІ:

1. І. Гаєвського — від М. Косенко 25.00 дол.

від Г. Пашковської 25.00 дол.

2. Г. Гордієнка — від Н. Гордієнко 50.00 дол.

3. І. Деска — від Л. Лимана 100.00 дол.

від І. та Н. Корольових 50.00 дол.

від В. Сердюка 15.00 дол.

від О. Труш 10.00 дол.

4. К. Косенка — від М. Косенко 500.00 дол.

5. А. Костюк — від О. Соловей 20.00 дол.

А. Булавицького 15.00 дол.

Управа УВАН у США щиро дякує всім жертводавцям. Ці пожертви складають фінансову базу Академії. Зібрані по-жертви будуть витрачені на видання англійськомовних „Аналіз УВАН у США“, на публікацію серії видань „Джерела до Но-війшої Історії України“ і на утримання бібліотеки і архіву Ака-демії.

Пожертви, які можна відігнати від податку, просимо надіслати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences
in the U.S. Inc.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 2)

Урядуюча краля української преси Ірина Цвікуля (посередній) з князівними (зліва) Хризанною Гуглевич і Ксеною Козак.

ди у наступних балях преси. Назагал, однак, наша публіка не дуже ними цікавиться і не дуже їх вішанує так, як це робить американська публіка.

В. М.Х. — Деякі наші організації молоді, а то й Фінансова комісія СФУЖО запрошувала колишніх кралів чи князівен на свої імпрези, а одна із наших колишніх кралів української преси вітала президента Америки Роналда Регена в Дітроїті. Зрештою, ми тут не маємо таких можливостей ні грошей, що їх мають американські організації.

П.: — Чому роля Спілки Українських Журналістів Америки на балах Українсь-кої преси така обмеже-на?

В. О.К. — Роля СУЖА обмежена не з інших при-чин, а лише тому, що загал наших журналістів тепер чогось ставиться до балів преси байдуже, а то й непри-хильно, особливо, коли йде-ться про молодших колегів, які звичайно відмовляють-ся взяти активну участь. Все

так, я можу вирахувати щільний ряд журналістів, які попередніми роками були головами чи членами журі, аранжерами тощо.

До нас надіслали теж ба-гато зворушливих листів попередніх кралів, і віри-мо, що й цього роки біль-шість з не меншим успі-хом.

Помер Мирон Гнідь

В неділю, 25-го серпня цього року, по двох місяцях неперитомості, внаслідок удару на мозок, помер в Торонто Мирон Гнідь. За-лишив у смутку жінку, сина й дочку.

Мирон Гнідь народився 1920 року в родині заможні-шого селянина й фабрикан-та бетонних виробів в селі Юськовичі (теперішня Юс-ківка) біля Олеська Золочів-ського повіту в Україні. Закінчивши сільську школу, Мирон почав вчитися кра-вецької справи і згодом став челядником свого майстра Івана Волчака.

Між війнами Юськовичі були важливим осередком діяльності ОУН в Золочів-щині, зв'язковим пунктом північної Золочівщини із Золочевом і Львовом. Звід-си походив бойовик Павло Габа, що помагає організу-вати акцію проти Ясінських; він помер на Холмщині з рук НКВД осінню 1939 року. Тут народився також провідник сітки ОУН в Олесь-щині. Тут поставили перші п'ятки, які переводили різні акції в Золочівщині.

Юнак Мирон стояв близь-ко до усіх акцій. Він не міг дочекатися часу, коли вся Україна повстане й вижене ворогів з рідної землі. За-валяло йому в липні 1941 року, що настала слухна година, коли львівське ра-діо заговорило українсь-кою мовою і рознесло віст-ку про відродження україн-ської держави. Він зголосив-ся до української міліції в Олеську, яка пізніше стала офіційною українською по-ліцією Олесьчини, під про-водом колишнього сотника УГА Цегельського.

Вираючи далеко від Ук-раїни, Мирон Гнідь ніколи не втрачав віри в силу свого народу, залишився його патріотом й добрим, корис-ним громадянином гостин-ної Канади.

В СЕРЕДУ, 23-го ЖОВТНЯ, минуло два роки з дня загибелі 232 морських піхотинців в результаті нападу терористів в Бейруті. Напередодні цієї річниці у Філадельфії був відкритий пам'ятник загиблим, серед яких було дев'ять філадельфійців. На відкритті пам'ятника були присутні біля 200 осіб „Ми хочемо, щоб пам'ять про загиблих збереглася назавжди“, — сказав Джан Мафлер, син якого, Джан, мол., загинув у Бейруті в числі 232.

УКРАЇНСКА АМЕРИКАНСКА КООРДИНАЦІОННА РАДА

закликає своє Членство та Прихильників вклада-ти та складати пожертви

НА ПРАЦЮ

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Пересилаючи чеки, виписані на

World Congress of Free Ukrainians,

просимо на чеках, або в супровідних листах відігнати, що Ви є Членом, або Прихильником Української Американської Координаційної Ради, щоб так ці Ваші вкладки, чи пожертви були там дора-ховані.

Адреса Світового Конгресу Вільних Українців:

World Congress of Free Ukrainians

2118 - a Bloor St. W.

Toronto, Ont. Canada

M6S — 1M8

„Для нашого...“

(Закінчення зі стор. 2)

ції та традиційної в нас лю-бови брат брата. Бо нашо-цілю є і було об'єднати в дії нашу велику і численну громаду українців в Амери-ці і спільними силами та скоординованими акціями обороняти право України та наших братів українців на волю і незалежність. Наш український народ від нас того очікує, бо ми живе-мо в могутній Америці, в країні свободи, на яку звер-нені благодійні очі багатьох поневолених народів. Ми маємо надзвичайну нагоду поширювати правду про

Україну та про постійні змагання і боротьбу нашо-го народу проти нацистсько-окупантів. Історія ніколи не простить нам, коли ми про-гавимо що нагоду, коли ми дали б себе звести з обра-ного шляху тими, які забу-вають про братолюб'є і потребу мобілізації всіх українців у часі лихоліття України.

Це для нашого народу ми мобілізуємо наші сили і ресурси. В тому дусі ми відбудемо ці наради і в тому дусі будемо плянувати та вести нашу працю і всю нашу діяльність!

Шаста нам, Боже!

СИМПОЗИУМ У ВІЛЛЯНОВА

Філадельфія. — Як інфор-мує проф. Олег Мазур, до-радник Українського Сту-дентського Клубу у Вілля-нові університеті, тут в п'ят-ницю і суботу, 25-го і 26-го жовтня, відбудеться симпо-зіум на тему „Ватикан, Іслам і Близький Схід“. Деякі доповіді можуть бути цікаві для українців.

В Нью Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

ми.
О год. 3-й по полудні, відбувся, як згадано, кон-церт у пошану до визволь-ної боротьби українського народу проти Москви і Бер-ліну. Програмовим дирек-тором концерту був інж. Юрій А. Повстенко з Ва-шингтону.

У пам'ять Дорогого Земляка
бл. п.
Д-ра РОСТИСЛАВА СОЧИНСЬКОГО
складаємо 50.00 дол. на Український Інститут Америки
**МИКОЛА І СТЕФА
СТЕПАНЮКИ**

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
бл. п. **АНАСТАЗІЇ КИСЛЕВСЬКОЇ**
відправиться
ЗАУ

ДОРОГІ БАТЬКИ! ЯКЩО БАЖАЄТЕ ЗВ'ЯЗАТИ СВОЇХ ДІТЕЙ З УКРАЇНСЬКОЮ ОРГАНІЗОВАНОЮ ГРОМАДОЮ, ТО ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ ДУЖЕ ДЕШЕВОЮ ГРАМОТОЮ В КЛАСІ „ТР-65”, ЗА ЯКУ ЗАПЛАТИТЕ ЛИШЕ ОДНУ ВКЛАДКУ — 75 ДОЛ., І ВАШІ ДІТИ БУДУТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ НА 1,000 ДОЛ. ДО 23-го РОКУ ЖИТТЯ. ПІСЛЯ 23-го РОКУ ЖИТТЯ ЦЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЧНО ЗРОСТАЄ ДО 5,000 ДОЛ.

В Оттаві...

Післяпудневе сесія була призначена питанням перекладу і двома питаннями: і в проф. Роман Коронський з Оттавського університету. Поет і перекладач Богдан Бойчук розказав про свій досвід в перекладній роботі українських поетів на англійську мову з допомогою американських поетів, таких як Марк Радман, Стенлі Кунін і інші, які з його допомогою перекладали поетів Богдана Антоновича та Івана Драча (переклади цих двох поетів вийшли окремих книжками: "Square of Angels" Антоновича і "Ore-hard lamps" Драча). Поет Юрій Тарнавський, який пише двома мовами, українською й англійською, поділився своїми завданнями про "втомленість поета-письменника". Професор Альбертського університету Олег Зуськовський говорив про природу перекладу, підкреслюючи трансформативний переклад, що дає змогу перетворення перекладачів.

Після доповідей декан Відділу мистецтв Оттавського університету прийняв учасників симпозиюму в залі Іа Буше студентського центру. Вечірня сесія була присвячена читанню поезії поетів, які живуть у Канаді. Проводили цю сесію професори Оттавського університету Френк Грін Мірослав Шандірич. В першій частині читали свої поезії О. Зуськовський, Я. Слутвич, Марко Шаринник і Марія Рєвакович, молода поетка, яка перед кількома роками прибула в Канаду з Польщі, українською мовою, а Андрій Сукнаскі, відомий канадський поет українського роду, який у своїх творах мало поєднує українських поселенців в Канаді, та Ярослав Балан — англійською мовою, як теж прибула з Франції Франсуа Жакінів — французькою мовою.

Ранішня сесія в суботу, 5-го жовтня, була присвячена питанням нових напрямків в українській поезії в Канаді. Цим напелем проводив проф. М. Шандірич. Професор-емігрант Альбертського університету Я. Слутвич говорив про традиційність і модернізм у канадських поетів українського походження; виступ поета Ярослава Балана мав назву: "Нотатки з канадських степів". Марта Горбань-Шаринник говорила про мову в поезії Олександра Смирнова. Всі доповіді були в англійській мові.

Наступну сесію вів проф. Я. Розумний. Професор Раттерського університету в Америці Іван Фізер вголосив доповідь під назвою: "Космічна єдність у Вітмані і Тичині: подібності і різниці". Він виступав за основу Вітманів "Космос" і Тичини "Вкосмічному оркестрі". Професор університету Монаш з Австралії Марко Павлашин розказав про поетів українців, які творили в Австралії в роках 1945-84. Проф. М. Шандірич говорив про творчість українських поетів в Англії. Професор Манітобського університету Ярослав Васильюк доповідав доповідь проф. Шандірич, співаючи голосно на творчість сеньйорки української поезії Гали Мазуренко. Професор Державного університету в Ріо де Жанейро Віра Вовк-Селєнська говорила про українські мотиви в сучасній бразильській поезії, звернувши головну увагу на творчість бразильської поетки українського роду К. Колодій. Всі доповіді цієї сесії, крім доповіді В. Вовк, яка говорила по-українськи, були в англійській мові.

Післяпудневе сесія була призначена читанню поезії з України. Ця сесія була присвячена пам'яті поета Василя Стуса, який недавно помер у концентраційному таборі в Сибіру. Портрет В. Стуса був усталений на подіумі.

Надія Світлична виступила з читанням поезії Стуса, показуючи в той час на екрані фотознімки поета в різних обставинах його важкого життя. Н. Світлична прочитала теж, крім Стусових поезій, поезії Миколи Горбала й Івана Світличного, двох інших поетів-дисидентів.

Група студентів, складена з шести читців, прочитала добірку поезій українських поетів-шестидесятників Василя Симоненка, Ліни Костенко, І. Драча, Л. Кисельова, як теж поезії М. Руденка, З. Красівського і В. Стуса. Завершив цю сесію виступ поета Святослава Караванського, який після тридцяти років важкого ув'язнення в радянських концтаборах прибув в 1979 році до Америки. Він прочитав добірку останніх написаних віршів, між ними один на смерть поета Стуса. Ця сесія мала виступний характер і була вшануванням пам'яті поета-страдника В. Стуса, який віддав життя за право боротися бути вільною людиною.

На закінчення молодий акторський гурток студентів з Торонто відіграв мімічну сценку під назвою "Смерть поета" у музичному оформленні.

У вечірніх годинах відбувся бенкет для учасників симпозиюму і запрошених гостей у Конференційній залі канадського парламенту. Господарем цієї гостини був сенатор Павло Юзик, який привітав офіційних гостей на цьому бенкеті. До учасників промовив ректор Оттавського університету Р. Гвіндон. Він з великим признанням говорив про цей симпозиум української поезії та відзначив працю його організаторів, головним проф. І. Макарик, заручившись його до успіхів теж і ним веденого університету Головного промову про ролі і працю поета на еміграції вголосив професор Університету Західного Онтаріо Флоріан Смес. На бенкеті було понад 200 гостей. В розважальній програмі був виступ бандуристів.

В неділю, 6-го жовтня, відбувся панель на тему поетичних форм і спроб. Професор університету стейту Юта з Солт Лейк Сіті Богдан Чопик говорив про український сонет і українські сонетисти. Проф. Лариса Оніщенко з Принстона вголосила доповідь на тему: "Сучасна українська поезія в драматичній формі". Темою доповіді М. Шаринника було питання поезії та ідеології.

Наступна сесія була синтезом триденного симпозиюму. Її вів професор Оттавського університету Гарві Голдблат. Проф. Гарвардського університету Григорій Грабович подав профіль української еміграційної поезії, співаючи докладніше на обговоренні двох поетичних груп на еміграції а саме Празької групи і Ньюйоркської групи. Професор Іллінойського університету з Чикаго Богдан Рубчак говорив про місце еміграційного поета в літературі. Проф. Д. Струх подав характеристику поетичної творчості в Україні за 1984 рік на основі друкованих поетичних творів в журналах в Україні в тому році.

Остання сесія, що її представляв проф. А. Донсков, була призначена для виступів запрошених на симпозиум поетів. Виступали: Остап Тарнавський, Марта Тарнавська, Юрій Тарнавський, В. Вовк, Б. Бойчук і Б. Рубчак. Запрошені Василь Барка й Ема Андєвська не могли прибути до Оттави: Барка по причині поганого здоров'я, Андєвська залянувала вже раніше приїзд до Америки на листопад.

Симпозіум закрила проф. І. Макарик, яка подякувала всім учасникам за доповіді і виступи та теж і пильним слухачам, які ви-

Заходами трьох місцевих Відділів СУА, 47-го, 46-го і 120-го, влаштовано 15-го вересня, ц.р., незвичайно успішну імпрезу, присвячену Стипендійній акції СУА.

Імпреза складалася із трьох частин: обід для членів родин та громадянства; доповідь референтки Суспільної Опіки Головної Управи СУА Анни Кравчук із Нью Йорку на тему — "Стипендійна Акція СУА" і висвітлення прозорок із життя українських поселенців у Бразилії інж. Петром Бокалом.

Простору залу ідальні школи св. Йосафата заповнило біля 200 учасників, у тому парох чотирьох церков у Рочестері, а саме: о. протосей Пилип Бумбар, парох української католицької церкви св. Йосафата; о. Василь Бучек, парох української католицької церкви Богоявлення; о. митрат Федір Коваленко, парох української автокефальної православної церкви св. Покрови, і о. Іван Андріюк, парох української автокефальної церкви св. Миколи. Іншими почесними гостями були: директорка школи св. Йосафата Сестра Анатолія із Згромадження Сестер Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, НЗПДМ, дружини священників п. Коваленко і п. Бучек, голови місцевих відділів СУА, референтки Суспільної Опіки та гості з Нью Йорку — Анна Кравчук, інж. Петро Бокало. Між гостями були Сестри Службинські — учительки катехитки і парохії усіх чотирьох церков в Рочестері. Відкрила імпрезу коротким привітальним словом, дякуючи головним промовцям з Нью Йорку за труд, голова Окружної Управи Марія Крамарчук, а Надія Трач із 46-го Відділу зайнялася далішим веденням програми. Обід розпочався молитвою, яку провів о. Пилип Бумбар. Прибрано зала та смачні страви створили дружню, товариську атмосферу. Обід закінчив молитвою о. Федір Коваленко.

Другу частину програми розпочала Ірина Руснак, голова 47-го Відділу СУА, відчитанням повідомлення референтки Суспільної Опіки СУА Лідії Черник про нову ділянку допомогової праці, а саме — з Відділу Медичної допомоги дітям незможних батьків. Референтка Суспільної Опіки Окружної Управи, а зараз зом 47-го Відділу СУА, Та-

ня Шутер вичерпно поінформувала присутніх про працю свого Відділу на відтинку суспільної опіки; а особливо про допомогу грошову, висилки пачок з одягом і харчами та стипендії за останніх 9 років.

Голова "Об'єднаної Суспільної Опіки" в Рочестері, в яку входять церковні та громадські організації — організація поставила старанням 47-го Відділу СУА, — Анна Капітан, доголосила референтку Суспільної Опіки в Окрузі 47-го Відділу, коротко поінформувала присутніх про те, як у нас багато непомітних працю, яка вимагає глибокої поваги. Це всебічна допомога старшим, потребуючим мешканцям Рочестеру. Тама Шутер представила Анну Кравчук та розказала про її діяльність.

Врешті приступлено до самої сесії програми, до доповіді Анни Кравчук про "Стипендійну акцію СУА". Прелегентка коротко, але дуже докладно з'ясувала присутнім, чому така акція потрібна в Бразилії. Наше українське населення живе там дуже бідно. Щоб поліпшити їх життя, потрібно піднести рівень освіти та збільшити кількість студентів у вищих школах. Батьки переважно не мають фінансової спроможності послати своїх дітей до вищих шкіл, і так не одна здібна дитина не може здобути потрібної освіти, як б дала їй її родина змогу покращити її життя, піднести його матеріальний рівень. Союз України Америки зрозумів цю потребу і старасться в різний спосіб придбати фонди для оплачення коштів навчання якнайбільшій кількості молоді. Одним із

комісії публікації, що її очолювали Роман Веретельник і Марія Гарчун. Симпозіум про українську поезію в одному із старших університетів Канади (Оттавський університет існує понад 140 років) — це подія в культурному житті цілої української діаспори. Для її переведення фінансовою допомогою дали Дослідна рада суспільних і гуманістичних наук, Канадська рада, міністерство для справ багатокультурності, Школа поградуційних студій і деканат факультету мистецтв, як і Студійний Фонд Івахнюка і Асоціація Українських Професіоналістів, Купців і Підприємців.

Зачитані на симпозіумі доповіді, які в більшості були в англійській мові та і на високому рівні, будуть надруковані спеціальним виданням.

Увага! У Книгарні „Свободи” можна замовляти ІСТОРІЮ УКРАЇНИ Наталії Полонської-Василенко Два томи — тверда обкладинка — мапи — 1,190 сторінок друку. Ціна: 52,00 дол. з пересилкою. Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтового податку. Замовляти: SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Стипендійний День СУА в Рочестері

(зліва) Ірина Руснак, інж. Петро Бокало, Марія Крамарчук, Анна Кравчук, Леся Павлович, Анна Тарафа, Тетяна Шутер.

засобів є підшукати т.зв. спонзорів, які своєю фінансовою допомогою оплачують навчання однієї дитини (студентів). Українське Громадянство в Америці цю стипендійну акцію дуже радо підтримує і вже багато наших дітей у Бразилії закінчили різні школи, відповідно до здібностей і зацікавлень. У своїх листах до СУА і до спонзорів вони висловлюють невимовну вдячність за зрозуміння і добре серце. Свою дуже зворушливу доповідь Л. Кравчук закінчила закликати до громадянства Рочестеру включитися в стипендійну акцію та спонзорувати хоч одну українську дитину в Бразилії. Завершенням "Стипендійного Дня" було висвітлення прозорок із Бразилії, які по професійному зібрав та оформив інж. Петро Бокало. Його представила Галина Снігур із 120-го Відділу. На тлі бразильських мальовничих краєвидів побачили ми наші українські церкви, доми Сестер Службинських і Катехиток у яких містяться різні школи, та різні українські культурні центри. В цих школах ми бачили дітей, що вчаться не тільки грамоти, але також різних практичних речей, наприклад вирощування ярини, праці в домашньому господарстві, шиття і вишивання. За навчання в цих школах діти платять своєю працею, яку вони радо виконують, і в той спосіб набирають різно родного досвіду. Вікни побачили ми на екрані убогі українські хатки, бідно одягнені численні родини, відсталі спосіб ведення господарства. Все це через тяжкі умови життя у її південній країні, особливо ж

для іммігрантів, із — за браку належної освіти. Цю освіту зможемо принести до них, на колонії, новонашкolenі в українських школах і сиритицях кадри учителів, які вже сьогодні цим займаються. Але їх потрібно багато більше. Текст до цих прозорок, опрацьований інж. П. Бокалом, був надзвичайно зворушливий і не одним присутнім сльозю мерехтіли в очах, слухачів його. Прекрасне музичне оформлення зробило на слухачів дуже гарне враження.

Голова Окружної Управи Марія Крамарчук ще раз широко подякувала прелегенткам за інформативні і зворушливі доповіді, присутнім за участь, господарським референткам 47-го Відділу за смачний обід, членам 46-го і 120-го Відділів за прибрання залу і поміч під час і після обіду; за дружню співпрацю у підготовці "Стипендійного Дня" в Рочестері, вона подякувала усім трьом Відділам. Відділи СУА — 46-й, 47-й, та 120-й відповідно очолюють: Леся Павлович, Ірина Руснак та Анна Тарафа.

Присутні, зворушені прослуханням і побаченням про наших братів у Бразилії, зголосували стипендії на один, два, а навіть і чотири роки. Багато зложили одноразові датки. Декларовано грошей зібрано на суму 3,135 доларів, у тому 2,135 доларів відразу вплачено готівкою. Імпреза була цікава, будуча і рівночасно незвичайно корисна, бо багато допомоги отримують від жертвених рочестерців наші діти у Бразилії.

Мгр Анастасія Смеречинська

У Клівленді вшанували

Золотохресницю

У висліді подорожі полк. Євгена Коновальця по американському континенті були засновані в ЗСА крайові товариства ОДВУ і в 1931 році Український Червоний Хрест, переіменований перед рестрацією на Золотий Хрест. Відділ УЗХ у Клівленді, 8-й за чергою, був заснований 8-го грудня 1935 року старанням голови Відділу ОДВУ Івана Поповича і 5-го — 6-го жовтня ц.р. відзначували 50-ліття його діяльності. Управа цього Відділу імені Олени Теліги доказала, що вміє вшанувати давніших діячів і подякувати сучасникам за їхні труди для Відділу впровадження пістолітатів. Ювілейні святкування, підготовані і проведені дуже вдало, можна оцінити на зріцтво!

Благословення надіслали Відділові Блаженніший Патріарх і Кардинал Мироніслав та місцевий Владика Роберт, який перебував на Синоді в Римі, а губернатор стейту Огайо Річард Селесті і посадинок Юрій Войнович з Клівленду та Іван Петруска з Парми прокламували дні 5-го і 6-го жовтня „Днями Українського Золотого Хреста”.

Ювілейні святкування, відбулися в готелі Гілтон в Пармі. В головній частині — в бенкеті, в суботу вечір, 5-го жовтня, взяло участь 244 особи, в тому 12 членів 12-го Відділу з Чикаго, яких привітала голова Відділу Маруся Поповичівна і попросила до ведення програми колишню голову, а тепер ділячу головою управ Володимиром Кавкову з Філадельфії. Пропорі носії внесли прапори і тоді жіночий квартал — Ірина Міська, Марія Палка, Христина Габаше і Файна Сива — відспівали гимн УЗХ, слова Ганни Черній, музика Митрона Федорова. Святковий настрій поглибило хореографічне „Привітання” укладу Маркіана Комічака, яке зріцтво виконала молодь в народних строях із школи танків „Каштан”.

Наступило вшанування померлих 60 членів Відділу, яких прізвища керівника відчитала, а сеньйорка засвітила в їх пам'яті свічки. Відчитали благословення від Владик, привітання від президента Роналда Регена з дружиною Ненси та прокламції Днів УЗХ.

Про цілі діяльності УЗХ і жіноцтво розповіла заступниця голови УЗХ і голова Комітету оборони і допомоги Павліна Різник з Флориди. Відділ провадив значну гуманітарну і громадську діяльність, з чого згадати 6 лише допомогу політичним в'язням, Карпатській Україні і повосним скитальцям. Покійна членкиня Розалія Кокоць сама спровадила 80 ситальських родин.

Молитву перед вечерею проказав відпоручник Владика Роберта о. д-р Іван Тиливський, ОДБ, а після вечері привітала учасників голова СФУЖО д-р Марія Квітковська з Дітройту та голова УЗХ Наталія Іванів з Чикаго, а письмово 29 товариств. Офіційну частину закінчило відзначення Грамотами подяки 13-ох заслужених членків: піонерки і тепер почесної голови Відділу Катерини Попович, Михайлини Бігун, Олени Дуб, Володимири Кавки, Катерини Кастранець, Анни Кравчук, Ярослави Кришталович, Марії Кукі, Марії Паламар, Марусі Попович, Марії Різник, Варвари Савинди і Марії Філіпів. Ці відзначення Централь УЗХ вручала її голова Н.

Іванів. В кінцевій, розважальній програмі, Дарка Ковчівна продемонструвала „Золотий ювілей” Ганни Черній і аккомпанювала при співі гімну та солістам Зірки Петрови Шокалюкам, талановитому мистецькому подружжю, що радо служить усім потребам великої громади і наповнює наші зали пречудною українською піснею. Рефрен „Чужино, не замінш мені України!” мусить не одного пробуджувати із стану „моя хата скраю”. В міжчасі Мамай (Микола Кавка) розвеселив публіку двома власними гуморесками про жінок.

Молитвою о. шамб. Михайла Рєвтюка і національним гимном закінчено тригодинну святкову програму в пошану жінок — Золотохресниць. Всю програму утримували д-р Юрій Оршикевич на філіях, а Адам Мисталь у фотографії. Всього вчора відкрита була виставка видань, фотографій і архівних пам'яток (листів з подяками) Відділу, збережених головою М. Поповичівною. Вона теж зрештагувала 32-сторінкову Одноділку, для якої рисунки та Грамоти її декорували в залі виконав Микола Кавка.

Другого дня, 6-го жовтня, парох катедрі св. Йосафата в Пармі о. шамб. М. Рєвтюк відправив Літургію з Панахидою та присвятив усю проповідь діяльності клівлендських Золотохресниць. За цю проповідь вдячні були всі слухачі. Потім організаторки ювілейні гості представили жіночих організаторів і замісцевих учасників сніданком. Там же д-р М. Квітковська обширно звітувала про працю української делегації СФУЖО на Конференції в Найробі, в Африці в липні ц.р. Сніданок закінчено „парцеляцією” ювілейного торта, дарованого Оленою Дубовою.

Тостмайстер В. Кавкова й усі промовці на бенкеті, а о. парох у катедрі, та видана Одноділка і виставка пам'яток Відділу належно вшанували працю покійних і живущих діячів протягом половини віку. За такий вияв вдячності належить признання організаторкам під кермою голови Марусі Поповичівної. Її допомагали провідні членкині Анна Кравчук, Марія Різник, Олена Дуб, Катерина Кастранець, Ярослава Кришталович, Анна Онішак, Дарія Жгута, Варвара Савинди і піонерка Катерина Попович.

Степан Кікта

Комітет Оборони Української Спадщини

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його працю та акції для

1. Поширення пради про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивопненням візком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви \$.....

ім'я та прізвище.....

число дому, вулиця.....

місцевість.....

стейт.....

поштовий код.....

Вступайте в члени УНС

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Банд Брукліна і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222